

רב"ט סימון אלי
172996

בן גיטה ואוטו

נולד ב- 23.1.1923

התגייס לצה"ל ב- 1948

שרת בגדוד 11

נפל ב- 7.5.1948

בעת מילוי תפקידו.

סימון אלי-

בן גיטה וסודרוס אנטו, נולד ביום ו' בשבט תרפ"ג (23.1.1923) בעיר מנהיים, גרמניה. למד בגימנסיה ואחר-כך עבר ללמוד בגימנסיה יהודית בעיר ברסלאו. בהיותו בהכשרה בעיירה בומסדורף נאסר ונכלא במחנה-ריכוז בעיר סכסנהויזן. בדצמבר 1938 עלה ארצה ונתקבל לבית-הספר החקלאי מקווה ישראל. אלי השתייך לקיבוץ הדתי "רודגס", ונתקבל לעבודה במוסד.

במלחמת-העולם השנייה התגייס לצבא הבריטי, ואחר-כך שירת בבריגדה היהודית.

לאחר ששוחרר, עבד בעיריית חיפה והיה חבר ה"הגנה". הוא שירת כמקלען וחבלן ופוצץ בתים בשכונת הליסה ובוואדי רושמייה בחיפה. בפרוץ מלחמת-העצמאות אחרי החלטת עצרת הא"ם ב-29.11.1947 על חלוקת הארץ שירת בחטיבת "כרמלי", נשלח כתגבורת לשירת צבי, משם עבר לרמות נפתלי (ארגון וינגייט) עם מחלקת חי"ש חיפה. אלי התעניין בבעיות צבאיות, גילה יכולת פיקודית והיה מתכנן מובהק, אמיץ-לב עד כדי שכחה עצמית. הוא שימש בתפקיד סגן מ"מ ובכמה מקרים מילא תפקיד של מ"מ.

ברמות נפתלי נפצע בכמה מחלקי גופו ונשלח לבית-החולים בכפר סולד, ואולם הוא התחמק משם על דעת עצמו, חזר למשק, הזריק לעצמו מורפיום כדי לשכך את כאביו ויצא בלילות למיקוש השטח סביב המשק, כי איש מלבדו לא ידע להניח מוקשים. אך בשל היותו בעל ניסיון מועט במשימה כזאת ובעוד דעתו מטושטשת עליו מחמת הזריקות, התפוצץ אחד המוקשים בידו. ידיו ורגליו נקטעו, הוא נתעוור בשתי עיניו ונכווה בכל גופו. אלי הובא לרמות נפתלי ושם מת בייסורים קשים ביום כ"ט בניסן תש"ח (8.5.1948). נקבר בחולתה. ביום י"ד באדר תשי"י (2.3.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה.

הבריטים מקדימים במפתח את הפינוי ועל ההגנה מוטל לתפוס נקודות

מפתח רבות ככל האפשר

אף התברר, שבניגוד להבטחות החוזרות ונשנות של הבריטים, שהפינוי יחול בעת ובעונה אחת בכל הארץ, החל פינוי זה להתבצע מוקדם יותר, בקדמה באזורים שונים, דבר שהעלה אפשרויות וצורך לביצוע תכנית ד' לפני המועד הצפוי. יתר על כן הוא חייב להקדים ככל האפשר את הערבים בתפיסת עמדות-מפתח המחפנות ע"י הבריטים. ברור היה ש"שעה בין השמשות", שבין הסתלקות הבריטים לביין הופעת צבאות ערב הסדירים, לא תמשך זמן רב, וההזדמנויות הנפתחות לפנינו לא תחזרנה עוד. היה הכרח למלא את החלל שיווצר עם יציאת הבריטים את הארץ. היה הכרח לפגוש את הפלישה כשאנו מחזיקים בנקודות מפתח רבות ככל האפשר.

הרקע לקרב

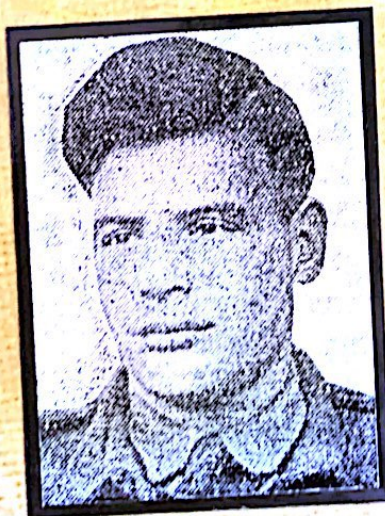
תכנית ה"הגנה" להשתלט ערב הקמת המדינה על שטחה המיועד ע"פ

תכנית החלוקה

הקרבות על משטרה נבי-יושע מאפיינים את המאמץ הצבאי הכללי של כוחות ה"הגנה" - ערב הפינוי הבריטי וההכרזה על הקמת מדינה יהודית - לנסות להשתלט על שטחה המיועד של המדינה עפ"י תכנית החלוקה. כבר ב - 10 למרץ 1948, פרסם המטה הכללי תכנית-אב אסטרטגית ואופרטיבית, היא תכנית ד', שמשימחה היחה: השתלטות על שטחה של המדינה העברית והגנה על גבולותיה לקראת פלישת צבאות ערב. התכנית מביאה בחשבון, כדבר וודאי, את פלישת מדינות ערב ומטילה על החטיבות השונות את ההשתלטות על מרחביהן עם הפינוי הבריטי.

הבריטים מפנים את הגליל העליון המזרחי. נקודות המפתח - וביניהן
נבי-יוסע - נמסרות לערבים ומצור מוחלט מוטל על צפת ועל מסקי הרכס

במחצית הראשונה של חודש אפריל 1948 הקדיכו הבריטים ופינו את מרבית הגליל העליון ומספר נקודות-מפתח נמסרו לידי הערבים בלא שיהא סיפק בידינו להשתלט עליהן. כך עברו לידי הערבים משטרת נבי-יוסע, מחנה הצבא במלכיה, ומשטרת הלחה. בצפת הגדילו הבריטים לעשות: לא זו בלבד, שמסרו לידי העירקים במסדר חגיגי את מבצר המסטרה על הר-כנען, את המצודה ואת המשטרה העירונית, אלא, שמסרו לידיהם גם את ביה"ס "שלוה" - בית יהודי אשר הבריטים הפקיעוהו בראשית המאורעות בטענה שרק כך יוכלו להבטיח חייהם של תושבי הרובע היהודי ואת האספקה המוסעת אליהם. מעתה, היו נתונים במצור מוחלט: צפת העברית, איזור הר-כנען, עין-זיתים וכך מסקי הרכס - מנרה, משגב-עם, רמונו נפחלי.

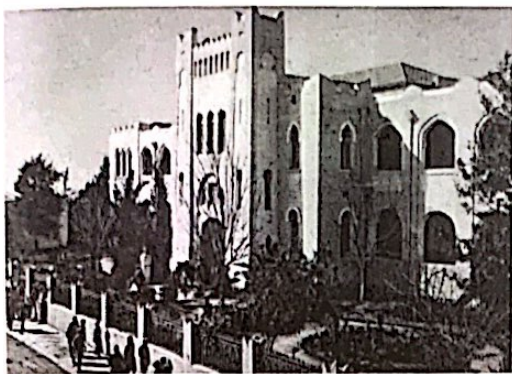
הקרוב בו נפל אלי

פינוי מוקשים

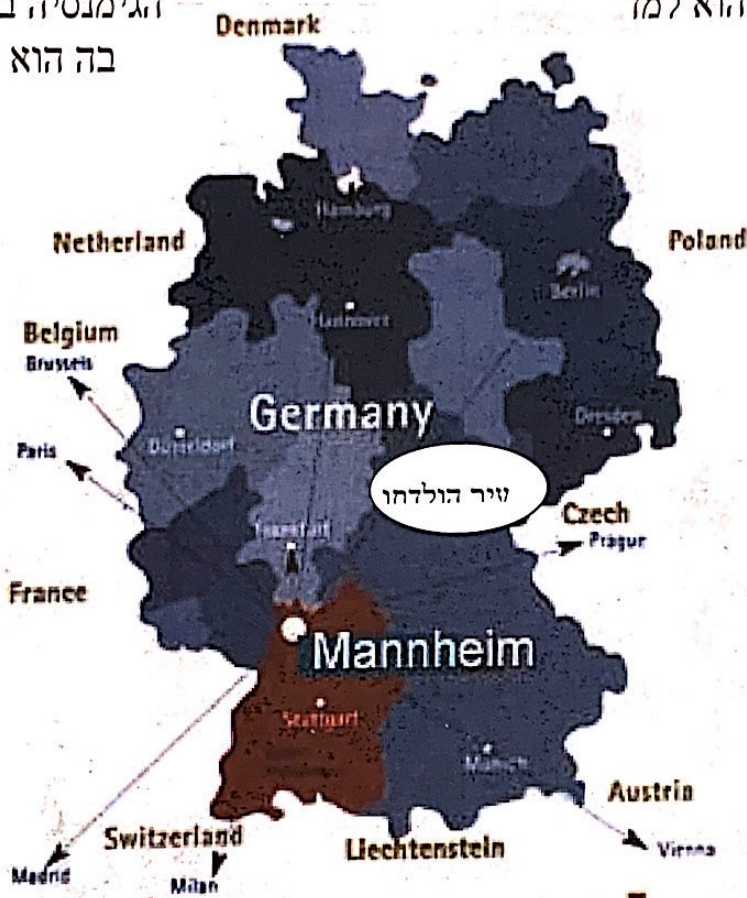
דרכו ופועלו

הגימנסיה בברסלוי
בה הוא למד

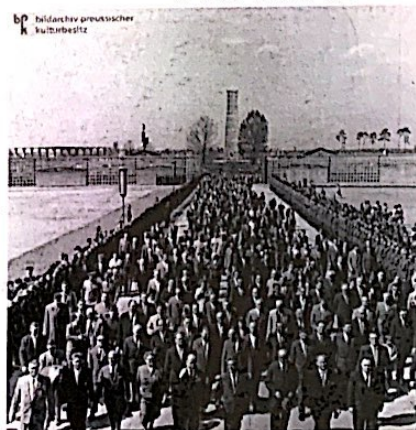

המחזור בו הוא למד

בית הספר החקלאי מקווה ישראל בו למד

מחנה ריכוז סכסנהויון
בו הוא נכלא

„ה' נתן,
וה' לקח —
יהי שם ה' מברך.”

(איוב, א' כ"א)

